

White Pocket

OMSCHRIJVING

In een zeer afgelegen gedeelte van Vermillion Cliffs Paria Wilderness National Monument ligt een klein maar wel verbluffend mooi stukje natuur, het rotsplateau White Pocket. Het gebied bestaat uit versteende zandduinen in de meest fantastische vormen; je ziet hier lange vloeiende lijnen van dieprood zandsteen, met witte lijnen daar tussendoor. Grillige gevormde geelgekleurde vlakken. En grauwwitte kappen die doorsneden worden door rechte lijnen in een ruitvormig patroon. De rode, roze en gele kleuren van het gesteente zijn afkomstig van mineralen die hier via het grondwater in de steenlagen zijn doorgedrongen. Hier en daar groeien een paar struiken en zelfs enkele kleine bomen, die zorgen voor een erg mooi contrast met de rotsen. Het plateau heeft een doorsnede van minder dan 1 kilometer.

Ongeveer 0,5 mijl ten westen van het plateau staat een grote alleenstaande rots, een monoliet, die door de plaatselijke ranchers White Pocket werd genoemd. "White" vanwege de dominante aanwezigheid van witgekleurd zandsteen, en "Pocket" vanwege de natuurlijke poelen die hier veel voorkomen. Het hierboven genoemde zandstenen plateau had oorspronkelijk geen naam, maar wordt nu meestal ook White Pocket genoemd.

Op dit moment (herfst 2008) is er geen permit nodig om White Pocket te bezoeken. Het is niet bekend of dit in de toekomst ook zo zal blijven.

WAARSCHUWING

Het is niet eenvoudig om White Pocket te bereiken, de wegen die naar dit gebied gaan bestaan grotendeels uit diep, los zand en het gevaar dat de wielen van de auto vast blijven zitten is erg groot. Je bevindt je hier in een zeer afgelegen en weinig bezocht gebied, je bent dus geheel op jezelf aangewezen. Het wordt dan ook aangeraden om de rit naar White Pocket met minstens twee auto's te doen, of om gebruik te maken van de diensten van een ervaren gids. Als je zelf gaat rijden, laat dan wat lucht uit de banden van de auto. Met zachte banden wordt het risico dat je vast komt te zitten iets kleiner.

Kijk ook op onze pagina "[Ga niet onvoorbereid naar eenzame gebieden !](#)"

DE ROUTE

Neem highway 89, de weg die de plaatsen Page (in Arizona) en Kanab (in Utah) met elkaar verbindt. Ongeveer halverwege, tussen de milemarkers 25 en 26, begint de onverharde House Rock Valley Road. Neem de afslag, en rijd verder in zuidelijke richting. Normaal gesproken is deze weg goed berijdbaar, na regenval kan het wegoppervlak flink verslechteren.

Er zijn meerdere manieren om White Pocket te bereiken. We beschrijven hier alleen de langste (maar wel minst risicovolle) route. Blijf de House Rock Valley Road ongeveer 20 mijl volgen. Ga linksaf via road 1017, en volg die weg 3 mijl in oostelijke richting tot aan een kruising. Rijd vanaf die kruising nog eens 5,5 mijl verder in noordoostelijke richting. Je bereikt nu opnieuw een kruising die The Windmill heet. Links van je staat een windmolen, blijf verder gaan in noordoostelijke richting. Je rijdt nu via een erg zanderig gedeelte omhoog naar de top van een heuvel. Zorg dat je hier absoluut je snelheid niet laat zakken, anders kan je de top van de heuvel niet bereiken. De zanderige weg buigt eerst naar het oosten en vervolgens naar het noorden, je kan de monoliet White Pocket al zien. Als je een hek bereikt, buigt de weg naar rechts. Rijd nog eens 2,8 mijl naar het oosten en daarna nog 1,5 mijl naar het noordoosten. De route eindigt op een zandvlakte, parkeer daar je auto en loop via een 0,2 mijl lang pad naar White Pocket toe.

Last Update : 24 januari 2016

ONZE ERVARING

Acht keer zijn we nu in de USA geweest. Het lijstje van bijzondere plekken die we hebben bezocht wordt alsmaar langer, en daardoor is het eigenlijk niet meer mogelijk om nog aan te geven wat nu precies onze állermooiste ervaringen zijn geweest. Maar een ding is zeker, hoewel ik de term 'mooiste ervaring' niet al te vaak meer wil gebruiken, voor White Pocket maak ik toch graag een uitzondering. Nog nooit eerder hebben we zo'n schitterende combinatie van vormen en kleuren gezien, we hebben hier dan ook urenlang in ademloze bewondering rondgelopen. Het was – en dat wil heel wat zeggen – mooier dan [The Wave!](#)

Hoewel wij inmiddels ervaren dirtroad rijders zijn, hebben we het niet aangedurfd om de route naar White Pocket zelf te ondernemen. We hebben een gids ingehuurd, de fotograaf Terry Alderman uit Kanab, die ons met zijn oude Chevrolet naar White Pocket heeft gebracht. Dit kostte destijds, exclusief tax, € 90,- per persoon. Achteraf gezien zijn we erg blij dat we hiervoor hebben gekozen, het zou niet eenvoudig zijn geweest om - in het netwerk van smalle zandwegen - precies de juiste route te vinden en ook het losse, mulle zand zou een probleem zijn geweest.